

इति राजनिर्घण्टः ॥ शैलम् । इति शब्दरत्नावली ॥ वीरणमूलम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ श्रीतलः, पुं, अशनपर्णी । इत्यमरः ॥ अर्द्धविशेषः । स तु चतुर्विंशतितीर्थङ्करमध्ये दशमतीर्थङ्करः । इति हेमचन्द्रः ॥ व्रतविशेषः । स तु मेघसंक्रान्त्यां कर्त्तव्यः । चन्द्रः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ चम्पकः । कर्पूरभेदः । रालः । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीतलः, त्रि, (श्रीतोऽस्यास्तीति । श्रीत + "सिधादिभ्यश्च" ।) ५ । २ । ८७ । इति लच् ।) श्रीतगुणविशिष्टः । तत्पठ्यायः । सुषोमः २ शिशिरः ३ जङ्घः ४ तुषारः ५ श्रीतः ६ हिमः ७ । इत्यमरः ॥

श्रीतलकः, स्त्री, सितोत्पलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ श्रीतलकः, पुं, मरुवकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ श्रीतलच्छदः, पुं, (श्रीतलच्छदो यस्य ।) चम्पकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ श्रीतलपत्रञ्च ॥

श्रीतलजलं, स्त्री, (श्रीतलं जलं यस्य ।) उत्पलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ हिमवारि च ॥

श्रीतलता, स्त्री, (श्रीतलस्य भावः । तल् ।) श्रीतलत्वम् । श्रीतलस्य भाव इत्यर्थे तद्भावे तात्वमिति संचित्तसारसूत्रेण ताप्रत्ययनिष्पन्ना ॥

श्रीतलत्वं, स्त्री, (श्रीतलस्य भावः । त्व ।) जडता । इति राजनिर्घण्टः ॥ श्रीतलता च ॥ १

श्रीतलप्रदः, पुं, (श्रीतलं प्रददाति प्र + दा + कः ।) चन्दनम् । इति केचित् ॥ हिमदातरि, त्रि ॥

श्रीतलवातकः, पुं, (श्रीतलो वातो यस्य । कन् ।) अशनपर्णी । इति शब्दरत्नावली ॥ श्रीतलवायुयुक्ते, त्रि ॥

श्रीतला, स्त्री, (श्रीतल + स्त्रियां टाप् ।) श्रीतलीहृत् । यथा,—

“श्रीतला श्रीतली श्रीतकुम्भी पाण्डुरपुष्पिका” इति शब्दचन्द्रिका ॥

देवीविशेषः । सा च वसन्तविस्फोटकादेरधिष्ठात्री देवता । यथा,—

स्कन्द उवाच ।

“भगवन् देवदेवेश श्रीतलायाः स्तुवं शुभम् । पञ्चमर्हस्यशेषेण विस्फोटकभयापहम् ॥

ईश्वर उवाच ।

नमामि श्रीतलां देवीं रासभस्यां दिगम्बरीम् । मार्जनौकालसोपेतां सूर्पालङ्कृतमस्तकाम् ॥

इति स्कन्दपुराणम् ॥

अस्या विवरणं मसरिकाशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ कुटुम्बिनी । आरामश्रीतला । बालुका । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीतलाषष्ठी, स्त्री, (श्रीतला षष्ठी ।) माघशुक्ला षष्ठी । यथा,—

“प्रसूत्या द्वादशे मासि पूज्यापत्यविबुधये । स्तुते जाते तथा षष्ठां षष्ठीं द्वादशरूपिणी ॥ वैशाखे चान्दनी षष्ठीं ज्येष्ठे चारण्यसंज्ञिता । आषाढे काह्मिनी श्रिया श्रावणे लुण्ठनी तथा । भाद्रे चपेटौ विख्याता दुर्गाख्याम्भयुजे तथा ।

नाद्याख्या कार्तिके मासि मार्गे मूलकरूपिणी पौषे मास्यकरुपा च श्रीतला तपसि स्मृता । गोरूपिणी फाल्गुने च ज्येष्ठेऽशोका प्रकीर्तिता ॥”

इति स्कन्दपुराणम् ॥

श्रीतली, स्त्री, जलजह्वलविशेषः । शिउलीकोप् इति भाषा । तत्पठ्यायः । श्रीतकुम्भी २ शुक्लपुष्पा ३ जलोद्भावा ४ कालानुसारिवा ५ । इति रत्नमाला ॥

श्रीतवल्कः, पुं, (श्रीतलो वल्को यस्य ।) उडुम्बरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ श्रीतलवल्कले, त्रि ॥

श्रीतवीर्यकः, पुं, (श्रीतं वीर्यं यस्य । कन् ।) झञ्जवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ श्रीतलवीर्ययुक्ते, त्रि ॥

श्रीतशिवं, स्त्री, (श्रीते श्रीतकाले शिवं मङ्गलप्रदम् ।) सैन्धवलवणम् । शैलेयनामगन्धद्रव्यम् । इत्यमरः ॥

श्रीतशिवः, पुं, (श्रीते श्रीतकाले शिवः शुभप्रदः । मधुरिका । इत्यमरः ॥ शङ्खफलावृक्षः । इति मेदिनी ॥

श्रीतशिवा, स्त्री, (श्रीते शिवा मङ्गलप्रदा ।) मिश्रेया । इति राजनिर्घण्टः ॥ शमीवृक्षः । इति रत्नमाला ॥

श्रीतशूकः, पुं, (श्रीते शूको यस्य ।) यवः । इति केचित् ॥ श्रीतलशूकयुक्ते, त्रि ॥

श्रीतसहः, पुं, (श्रीतं सहते इति । सह + अच् ।) पौलुहृक्षः । इति जटाधरः ॥ श्रीतसहनीये, त्रि ॥

श्रीतसहा, स्त्री, (श्रीतसह + टाप् ।) नौलसिन्धुवारः । वासन्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीता, स्त्री, रामपत्नी । इति शब्दरत्नावली ॥ लाङ्गलपद्धतिः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ यथा,—

“श्रीता नभःसरिदिति लाङ्गलपद्धती च श्रीता दशाननरिपोः सहधर्मिणी च । श्रीतं स्मृतं हिमगुणे च तदन्विते च श्रीतोऽलसे च बहुवारतरौ च दृष्टः ॥”

इति तालव्यादौ धरणिः ॥

श्रीतबला । कुटुम्बिनी । दूर्वा । शिल्पिकाटणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीतांशुः, पुं, (श्रीताः अंशवो यस्य ।) कर्पूरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ चन्द्रः । यथा,—

“श्रीतांशुर्मष्टमन्त्रं जनयति सततं जम्बराश्रीनराणाम् ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

श्रीतांशुतैलं, स्त्री, (श्रीतांशोः कर्पूरस्य तैलम् ।) कर्पूरतैलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीताङ्गी, स्त्री, (श्रीतः अङ्गमस्याः ङीष् ।) हंसपदीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ श्रीतलाङ्गे, त्रि ॥ (यथा, सुश्रुते । २ । ८ ।

“प्रविध्यति शिरो यातु श्रीताङ्गे निरपन्नपा । नौलोहतशिरा हन्ति सा गर्भं स च तं तथा ॥”

श्रीतादः, पुं, (श्रीतामादत्ते इति । आ + दा + कः ।) दन्तरोगविशेषः । तस्य निदानं दन्तशब्दे द्रष्टव्यम् । तदौषधं यथा,—

“श्रीतादे हतरक्ते तु तोयनागरसर्षपान् ।

निष्कृष्य त्रिफलाद्यापि कुथ्याह्वयधूपधारणम् ॥ कासीमलोध्रकण्ठा मनःशिला सप्रियङ्गुतेजोह्वा एतच्चूर्णं मधुयुक् श्रीतादे पूतिमांसहरम् ॥”

तेजोह्वा तेजवला ।

“तैलं घृतं वा वातघ्नं श्रीतादे संप्रशस्यते ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

श्रीताद्रिः, पुं, (श्रीतजनकोऽद्रिः । श्रीतप्रधानोऽद्रिरिति वा ।) हिमालयपर्वतः । इति केचित् ॥

श्रीताबला, स्त्री, महासमझा । इति राजनिर्घण्टः ॥ श्रीतार्त्तः, त्रि, (श्रीतेन ऋतः पौडितः ।) श्रीतेन पौडितः । तत्पठ्यायः । श्रीतालुः २ । इति जटाधरः ॥ (यथा, शिवरात्रिव्रतकथायाम् ।

“श्रीतार्त्तश्च क्षुधार्त्तश्च कम्पान्वितकलेवरः । जजागार तदा रात्रौ भूतो नौहारवारिणा ॥”)

श्रीतालुः, त्रि, (श्रीतं न सहते इति । श्रीत + “श्रीतोष्णदग्नेभ्यस्तन् सहते ॥” ५ । २ । १२२ ।

इत्यस्य वार्त्तिकोक्त्या आलुच् ।) श्रीतार्त्तः । इति जटाधरः ॥

श्रीताश्मा, [न्] पुं, (श्रीतः श्रीतलोऽश्मा ।) चन्द्रकान्तमणिः । इति राजनिर्घण्टः ॥ श्रीतलप्रस्तरश्च ॥

श्रीतीभावः, पुं, (श्रीत + भू + घञ् । अभूततद्भावे च्चिः ।) मोक्षः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ श्रीतलत्वञ्च ॥

श्रीतोत्तमं, स्त्री, (श्रीतेषु वस्तुषु मध्ये उत्तमम् ।) जलम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

श्रीत्यं, त्रि, सौम्यम् । कष्टम् । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥ श्रीतयोग्यञ्च ॥

श्रीत्कारः, पुं, (श्रीदिति शब्दस्य कारः कारणम् ।) वरस्त्रीणां रतिकालध्वनिः । यथा,—

“श्रीत्कारो रतनारीचः सुरते वरयोषिताम् ॥” इति जटाधरः ॥

(श्रीकृतिमात्रे । यथा, कथासरित्सागरे । १२ । “सन्धानृत्योत्सवे ताराः करेणोद्भूय विघ्नजित् ।

श्रीत्कारश्रीकरैरन्याः कल्पयन्निव पातु वः ॥”) श्रीतुक्तं, स्त्री, (श्रीदिति शब्दस्य कृतं कारणम् ।)

श्रीत्कारः । इति धरणिः ॥

श्रीधुः, पुं, स्त्री, (श्रीतेऽनेनेति । श्री + “श्रीडो धुग्लं ग्लज्ज् वानलः ॥” उणा० ४ । ३८ । इति धुक् ।) पक्षीचुरसङ्गतमयम् । इत्यमरभरतौ ॥

श्रीधुपः, त्रि, (श्रीधुं पातोति । पा + कः ।) श्रीधुपानकर्त्ता । इति शब्दिकाः ॥

श्रीधुगन्धः, पुं, (श्रीधोर्मदविशेषस्य गन्धो यत्र ।) वज्रलवङ्गः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ मद्यगन्धश्च ॥

श्रीनः, त्रि, (श्रीड गती + न्तः । “द्रवमूर्त्तिस्पर्शयोः श्यः ।” ६ । १ । २४ । इति सम्प्रसारणम् ।

“श्रोऽस्यर्शे” ८ । २ । ७७ । इति नः ।) घनीभूतघृतादि । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥